

Wanda Sarnowska, Jerzy Gołubkow, Felicja Bryłowska

Osetno, pow. Góra

Informator Archeologiczny : badania 2, 46-47

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

także wystąpiły materiały kultury lendzielskiej.

Zabytki kultury pucharów lejkowatych odkryto w trzech obiektach, wiążących się zapewne z położoną na zachód dużą osadą tej kultury. Głównym surowcem krzemieniowym używanym przez neolitycznych mieszkańców osady był krzemień jurajski. Jedynie sporadycznie znalaziono zabytki z surowca świeciechowskiego.

Z późniejszych obiektów odkryte 4 jamy kultury żużyckiej. Leżały one w osęci płn.zach. badanego obszaru.

OJCÓW, pow. Olkusz
Jaskinia Ciemna

patrz paleolit i mezolit

OSETNO, pow. Góra

Muzeum Archeologiczne we
Wrocławiu

Badania prowadziła doc.dr Wanda Sarnowska przy współudziale mgr Jerzego Gołubkowa i mgr Felicji Bryłowskiej. Pierwszy sezon badań. Kurhan z okresu neolitu /?/, ślady z epoki brązu, z okresu halsztackiego, okresu lateńskiego i z okresu wpływów rzymskich.

W dniach 2 - 27 lipca przeprowadzono prace wykopaliskowe na kurhanie, który znany był już w okresie międzywojennym i określony jako wczesnobrązowy.

Kurhan usytuowany był w lesie, około 2 km na północno-zachód od wsi Osetno, w odległości około 250 m od koryta rzeki Baryczy. Stanowił nieregularny spłaszczony stożek o wymiarach: średnica 25 m, wysokość 3-4 m. Porośnięty był młodymi drzewami. Na jego powierzchni

stwierdzono liczne płaskie wgłębienia.

W trakcie badań wyeksplorowano grób kultury Łużyckiej, składający się jedynie z silnie zniszczonej popielnicy z zawartością spalonych kości. Odsłonięto go na głębokości około 0,60 m. Fakt ten, jak i zebrane informacje od ludności miejscowej, pozwala przypuszczać, że grobów takich było więcej i zostały wykopane przez przypadkowych odkrywców. Ponadto w kurhanie stwierdzono występowanie ceramiki od neolitu do okresu wpływów rzymskich włącznie. Stwierdzone również /w centralnej części/ kilka warstw kamieni o nieregularnych układach, co pozwala przypuszczać, że pierwotne usypisko kurhanu zostało zaburzone. W związku z tym niesmiernie trudne jest datowanie badanego obiektu. Po zakończeniu badań kurhan został ponownie usypany.

OŻARÓW - pow.Opatów

Zakład Neolitu IHKM PAN
w Warszawie

Badania prowadził dr Zygmunt Krsak. Finansował IHKM PAN.
Drugi sezon badań. Kopalnia krzemienia z okresu schyłku neolitu i wczesnej epoki brązu.

Około 20 arów zajmują pracownie krzemieniarskie skupione wokół odkrywek surowca wydobywanego z wapieni wieku kredowego na polach swanych "Za garncarzami". Przedmiotem starożytnej eksploracji były krzemienie: ciemnoszary w konkracjach i, głównie, szary plamisty, który, sądząc z dzisiejszych odkrywek spoza kopalni, występuje w postaci litych warstw o grubości do 45 cm.

Wyroby krzemienne mają typowy charakter nakopalniany. Przeważają ułamki i odpadki powstałe w czasie obróbki wstępnej, nie brak też form intencjonalnych jak obłupnie, rdzenie, półwytwory siekier